

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **M. G.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 15.4.2014, o **nároku na dorovnávací přídavek ke starobnímu důchodu,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se **n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobkyni byla zamítnuta žádost o dorovnávací přídavek ke starobnímu důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 106a zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp).

[2] Žalobkyně v zákonné lhůtě podala u Krajského soudu v Ostravě žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované, ve které vyslovila nesouhlas s názorem žalované, že jí nenáleží dorovnávací přídavek. Uvedla, že v době rozdělení České a Slovenské federativní republiky, tj. ke dni 31.12.1992 nebyla nikde zaměstnaná, protože byla na mateřské dovolené a od r. 1987 má trvalé bydliště v Ostravě.

Nesouhlasí s názorem žalované, že v období od 1.1.1993 do 31.12.1995 získala pouze 122 dní pojištění, neboť byla s dětmi doma a do práce nastoupila 1.9.1995 v Ostravě a pracovala až do 7.4.2010. Má české státní občanství a do r. 1982 měla trvalé bydliště na území České republiky, kde také pracovala, od r. 1982 do r. 1987 bydlela na Slovensku a od r. 1987 opět v České republice. Za 38 roků práce jí žalovaná přiznala důchod ve výši 3.224,- Kč a slovenská strana 205,80 euro. Má za to, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci a navrhla, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a žalované uloženo znovu o žádosti rozhodnout a zavázat žalovanou povinnostmi zaplatit jí náklady řízení do 10ti dnů od právní moci rozsudku.

[3] Žalovaná k žalobě dne 14.8.2014 uvedla, s odkazem na čl. 20 odst. 1 a 2 Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení, čl. 15 Správního ujednání o provádění uvedené smlouvy a s odkazem na koordinační nařízení EU od 1.5.2004, že žalobkyně k 31.12.1992, konkrétně naposledy dne 31.8.1992, byla zaměstnána na území Slovenské republiky v období od 30.5.1982 do 31.8.1992. Sídlo společnosti, u které pracovala, bylo zapsáno v Obchodním rejstříku na území Slovenské republiky, a proto k hodnocení dob pojištění před 1.1.1993 je příslušný výhradně slovenský nositel pojištění. Žalobkyni tak byl přiznán dílčí důchod za dobu pojištění podle českých právních předpisů v rozsahu 4968 dnů. Dorovnávací příspěvek žalobkyni nebyl přiznán, neboť nesplnila podmínky dané v ust. § 106a odst. 1 zdp.

[4] Žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 15.4.2014 zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 24.2.2014 potvrdila. V odůvodnění uvedla, že rozhodnutím ze dne 24.2.2014 byla zamítnuta žádost o dorovnávací příspěvek ke starobnímu důchodu. Uvedla, že ze spisového materiálu je zřejmé, že účastnice řízení byla k 31.12.1992, resp. naposledy před tímto dnem (31.8.1992) zaměstnána na území Slovenské republiky u společnosti Pozemné stavby Rožňava od 30.5.1982 do 31.8.1992, a proto příslušný k hodnocení této doby pojištění je slovenský nositel pojištění. Rozhodnutím ze dne 12.2.2010 byl žalovanou od 8.4.2009 přiznán dílčí starobní důchod, neboť získala 4968 dnů doby pojištění podle českých právních předpisů v období od 1.9.1995 do 7.4.2009. Pro přiznání dorovnávacího příspěvku je nutné splnit veškeré zákonem požadované podmínky uvedené v § 106a zdp, kdy jednou z podmínek je, že musí být získáno minimálně v rozsahu jednoho roku pojištění v českém důchodovém systému do 31.12.1995. Účastnice však v období od 1.1.1993 do 31.12.1995 získala pouze 122 dní doby pojištění v ČR, nedošlo tak z tohoto důvodu k naplnění všech čtyř podmínek.

[5] Rozhodnutím ze dne 24.2.2014 žalovaná zamítala žalobkyni žádost o dorovnávací přídavek ke starobnímu důchodu pro nesplnění podmínek ustanovení § 106a zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 274/2013 Sb. (dále jen zdp), s přihlédnutím k článku 20 Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení ze dne 29.10.1992 uvedenému v Příloze II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004. Žádost zamítla, neboť nárok na dorovnávací přídavek nevznikl, neboť účastník řízení nezískal v období od 1.1.1993 do 31.12.1995 jeden rok pojištění podle právních předpisů České republiky bez přihlédnutí k náhradním dobám pojištění.

[6] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že slovenský nositel pojištění žalobkyni vykazuje v období od 30.5.1982 do 31.8.1992 3747 dní, což je 10 roků a 97 dní. Žalovaná na osobním listě důchodového pojištění žalobkyni vykazuje jednak dobu pojištění před 1.1.1993 v rozsahu 14312 dnů, z toho 9220 dnů před r. 1993, v době 1993 až 1995 122 dnů. Konkrétně pak v období let 1993 až 1995 od 1.1. 1993 do 4.5.1993 124 dnů péče o dítě (navazuje na péči o dítě od 1.9.1992), od 1.9.1995 do 31.12.1995 122 dnů zaměstnání. V žádosti o starobní důchod žalobkyně uvedla, že v období od 23.11.1992 do 29.6.1993 byla v evidenci úřadu práce. Dle ELDZ pracovní poměr u společnosti Pozemné stavby Rožňava trval od 30.5.1982 do 31.8.1992.

[7] Žalobkyně soudu jako přílohu žaloby předložila potvrzení Úřadu práce Ostravě ze dne 30.6.1993 o obsahu, že byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání ode dne 23.11.1992 do 29.6.1993.

III.

[8] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu dle ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[9] Krajský soud nejdříve odkazuje na ustanovení § 106a zdp, který stanoví podmínky nároku na dorovnávací přídavek. Nárok vznikne jen pojištěnci, kterému byl přiznán starobní důchod z českého pojištění (dále jen „český starobní důchod“), pokud

a) získal před 1. lednem 1993 aspoň 25 let československé doby pojištění, za kterou mu byl po 31. prosinci 1992 přiznán starobní důchod ze slovenského důchodového pojištění (dále jen „slovenský starobní důchod“); v tomto zákoně se pro účely dorovnávacího přídavku za československou dobu pojištění považují doby zaměstnání a náhradní doby získané před 1. lednem 1993 podle československých právních předpisů a československá doba pojištění se započítává v rozsahu, v jakém se započítává podle právních předpisů České republiky účinných ke dni, od něhož byl přiznán český starobní důchod,

b) získal v období od 1. ledna 1993 do 31. prosince 1995 aspoň 1 rok doby pojištění podle právních předpisů České republiky; pro účely splnění této podmínky se do doby pojištění nezahrnují náhradní doby,

c) český starobní důchod a slovenský starobní důchod jsou vypláceny ke dni, od něhož pojištěnec žádá o přiznání dorovnávacího přídavku, a

d) výše dorovnávacího přídavku má ke dni, od něhož pojištěnec žádá o jeho přiznání, kladnou hodnotu.

IV.

[10] Žalobkyně namítla, že ke dni 31.12.1992 nebyla nikde zaměstnaná, protože byla na další mateřské dovolené, dítě se narodilo v roce 1989 a trvalé bydliště od r. 1987 měla v Ostravě. Nesouhlasila s tím, že v období od 1.1.1993 do 31.12.1995 získala v České republice pouze 122 dnů pojištění a poukázala na péči o dítě a evidenci u úřadu práce. Nezohledněním této doby se cítila poškozená.

[11] K námitce ohledně doby pojištění v období od 1.1.1993 do 31.12.1995. Žalobkyně nepopírá, že k 31.12.1992 nebyla zaměstnaná, byla na mateřské dovolené a do zaměstnání nastoupila až 1.9.1995, což v období od 1.1.1993 do konce roku 1995 představuje pouze 122 dnů pracovní činnosti, tedy 122 dnů pojištění. V uvedeném období byla od 1.1.1993 (již 23.11.1992) do 29.6.1993 v evidenci uchazečů o zaměstnání u Úřadu práce v Ostravě. Ustanovení § 106a odst. 1 písm. b) zdp zcela jasně stanoví, že do doby pojištění v rozsahu alespoň jednoho roku v období od 1.1.1993 do 31.12.1995 se nezahrnují náhradní doby pojištění, tedy se vyžaduje „čistá doba pojištění“. Osobní péče o dítě ve věku do 4 let (§ 5 odst. 2 písm. d) zdp) je však náhradní dobou pojištění (§ 12 zdp), nikoliv tedy „čistou“ dobou pojištění; stejně tak doba evidence u úřadu práce. Soud odkazuje i na právní úpravu účinnou v posuzované době, kdy za náhradní dobu, nikoliv dobu zaměstnání, se považovala mimo jiné doba, po kterou žena pečovala o dítě ve věku do tří let (§ 9 odst. 1 písm. e) zákona č. 100/1988 Sb.), stejně tak doba nezaměstnanosti (§ 9 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/1988 Sb.). Soud tak přisvědčil žalované, že žalobkyně nesplnila podmínku stanovenou v § 106a odst. 1 písm. b) zdp. Vzhledem k tomu, že pro nárok na dorovnávací přídavek musí být splněny současně všechny podmínky, soud se nezabýval splnění dalších podmínek, neboť nesplnění již pouze jedné z daných, nezakládá nárok na předmětnou dávku.

[12] V řízení o žalobě podle části třetí, hlavy II, dílu 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soud přezkoumává zákonnost správního rozhodnutí a bezvadnost procesu. S ohledem na uvedené v odstavci [8] tohoto rozsudku soud žalobu zamítl dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., neboť ji neshledal důvodnou.

V.

[13] Žádnému z účastníků nepřiznal soud náhradu nákladů řízení, neboť neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, stejně tak nemá právo na náhradu nákladů řízení ani úspěšná žalovaná (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v plat. znění.)

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro

výkon advokacie.

V Ostravě dne 10. června 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně